

Wyrok Trybunału (druga izba) z dnia 16 lutego 2023 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Curtea de Apel București – Rumunia) – IG/Agentia Județeană de Ocupare a Forței de Muncă Ilfov (C-524/21) i Agentia Municipală pentru Ocuparea Forței de Muncă București/IM (C-525/21)

(Sprawy połączone C-524/21 i C-525/21 ⁽¹⁾, Agentia Județeană de Ocupare a Forței de Muncă Ilfov i in.)

[Odesłanie prejudycjalne – Polityka społeczna – Ochrona pracowników najemnych na wypadek niewypłacalności pracodawcy – Dyrektywa 2008/94/WE – Przejmowanie przez instytucje gwarancyjne roszczeń pracowników z tytułu zaległego wynagrodzenia – Ograniczenie obowiązku wypłat należności przez instytucje gwarancyjne do roszczeń z tytułu wynagrodzenia za okres trzech miesięcy poprzedzających dzień wszczęcia postępowania upadłościowego lub następujących po nim – Stosowanie terminu przedawnienia – Odzyskiwanie wypłat nienależnie dokonanych przez instytucję gwarancyjną – Warunki]

(2023/C 127/11)

Język postępowania: rumuński

Sąd odsyłający

Curtea de Apel București

Strony w postępowaniu głównym

Strony skarżące: IG (C-524/21), Agentia Municipală pentru Ocuparea Forței de Muncă București (C-525/21)

Strony pozwane: Agentia Județeană de Ocupare a Forței de Muncă Ilfov (C-524/21), IM (C-525/21)

Sentencja

1) Artykuł 1 ust. 1 i art. 2 ust. 1 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/94/WE z dnia 22 października 2008 r. w sprawie ochrony pracowników na wypadek niewypłacalności pracodawcy

należy interpretować w ten sposób, że:

nie stoją one na przeszkodzie uregulowaniu krajowemu, które przewiduje, że datą referencyjną dla ustalenia okresu uprawniającego do wypłaty należności przez instytucję gwarancyjną w celu zaspokojenia roszczeń pracowników z tytułu zaległego wynagrodzenia jest data wszczęcia zbiorowego postępowania upadłościowego wobec pracodawcy tych pracowników.

2) Artykuł 3 akapit drugi i art. 4 ust. 2 dyrektywy 2008/94

należy interpretować w ten sposób, że:

nie stoją one na przeszkodzie uregulowaniu krajowemu, które ogranicza wypłatę przez instytucję gwarancyjną należności w celu zaspokojenia roszczeń pracowników z tytułu zaległego wynagrodzenia do trzech miesięcy mieszczących się w okresie referencyjnym rozpoczynającym się trzy miesiące przed dniem wszczęcia zbiorowego postępowania upadłościowego wobec pracodawcy tych pracowników i kończącym się trzy miesiące bezpośrednio następujące po tym dniu.

3) Artykuł 12 lit. a) dyrektywy 2008/94

należy interpretować w ten sposób, że:

że przyjęte przez państwo członkowskie przepisy przewidujące odzyskiwanie przez instytucję gwarancyjną od pracownika kwot wypłaconych takiemu pracownikowi po upływie ogólnego terminu przedawnienia w celu zaspokojenia roszczeń z tytułu zaległego wynagrodzenia, w braku jakiegokolwiek działania lub zaniechania, które można przypisać danemu pracownikowi, nie mogą stanowić środków koniecznych w celu uniknięcia nadużyć w rozumieniu tego przepisu.

4) Dyrektywę 2008/94, w świetle zasad równoważności i skuteczności,

należy interpretować w ten sposób, że:

stoi ona na przeszkodzie stosowaniu uregulowania podatkowego państwa członkowskiego w celu odzyskiwania od pracowników kwot nienależnie uiszczonych przez instytucję gwarancyjną w celu zaspokojenia roszczeń z tytułu zaległego wynagrodzenia, wraz z odsetkami i karami za zwłokę, za okresy niewłączone do okresu referencyjnego przewidzianego przez ustawodawstwo tego państwa, wskazanych w pytaniach pierwszym i drugim, lub dochodzonych poza ogólnym okresem przedawnienia, jeżeli:

- warunki odzyskiwania należności przewidziane w tym uregulowaniu krajowym są mniej korzystne dla pracowników niż warunki odzyskiwania świadczeń należnych na podstawie przepisów krajowych z zakresu prawa ochrony socjalnej lub
- stosowanie rozpatrywanego uregulowania krajowego czyni niemożliwym lub nadmiernie utrudnionym dla zainteresowanych pracowników żądanie wypłaty należnych kwot przez instytucję gwarancyjną w celu zaspokojenia roszczeń z tytułu zaległego wynagrodzenia lub też zapłaty odsetek i kar za zwłokę, przewidzianych we wspomnianym uregulowaniu krajowym, wpływa na ochronę przyznaną pracownikom zarówno w dyrektywie 2008/94, jak i w przepisach krajowych wykonujących tę dyrektywę, w szczególności poprzez naruszenie minimalnego poziomu ochrony przewidzianego w art. 4 ust. 2 wspomnianej dyrektywy.

(¹) Dz.U. C 513 z 20.12.2021.

**Wyrok Trybunału (dziesiąta izba) z dnia 16 lutego 2023 r. – Komisja Europejska/Republika Grecka
(Sprawa C-633/21) (¹)**

[Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego – Środowisko naturalne – Dyrektywa 2008/50/WE – Jakość otaczającego powietrza – Artykuł 13 ust. 1 i załącznik XI – Systematyczne i trwałe przekroczenie rocznej wartości dopuszczalnej ustalonej dla dwutlenku azotu (NO₂) w aglomeracji ateńskiej (Grecja) – Artykuł 23 ust. 1 – Załącznik XV – „Jak najkrótszy” okres przekraczania – Odpowiednie środki]

(2023/C 127/12)

Język postępowania: grecki

Strony

Strona skarżąca: Komisja Europejska (przedstawiciele: M. Konstantinidis i M. Noll-Ehlers, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Republika Grecka (przedstawiciel: E. Skandalou, pełnomocnik)

Sentencja

1) Republika Grecka,

- uchybiła zobowiązaniom ciążącym na niej na mocy art. 13 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/50/WE z dnia 21 maja 2008 r. w sprawie jakości powietrza i czystszyego powietrza dla Europy w związku z załącznikiem XI do tej dyrektywy, poprzez przekraczanie w sposób systematyczny, trwający od 2010 r. do 2014 r. włącznie, rocznej wartości dopuszczalnej mającej zastosowanie do dwutlenku azotu (NO₂) w aglomeracji ateńskiej (EL 0003), oraz
- uchybiła zobowiązaniom ciążącym na niej na mocy art. 23 ust. 1 dyrektywy 2008/50 w związku z sekcją A załącznika XV do tej dyrektywy, a w szczególności, zobowiązaniu przewidzianemu polegającemu na tym, aby plany ochrony jakości powietrza określały odpowiednie działania, tak aby okres przekraczania tej dopuszczalnej wartości był jak najkrótszy, poprzez brak przyjęcia od dnia 11 czerwca 2010 r. odpowiednich środków w celu zagwarantowania przestrzegania rocznej wartości dopuszczalnej mającej zastosowanie do dwutlenku azotu (NO₂) w tej aglomeracji.

2) Republika Grecka zostaje obciążona kosztami postępowania.

(¹) Dz.U. C 513 z 20.12.2021